

Yeter ki Taş Değmesin Ayağına

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Haziran 2022

Bozguna uğramış yenilginin yanılığında saklı adım...

Ah, adım ve adımladığım yolu hümayunun
Düşlerim nemli
Aşk ise adeta iksirli
Sevgiden yonttuğum bir heykel misali
İçime akıttığım gözyaşımın muafıdır da varlığını
Sen ki: öksüzlüğün ikliminde bir yetim
Yitiminde zamanın
Bağdaş kurduğum bir ağacın köküne sadık kaldığı
Nasıl ki gerçeğin ta kendisi
Ve işte geldim kendime ansızın
Sen gittikten sonra
Gücümde kalan son zerre ile yazdım şiirlerimi

Mevsim nazlı
Yâd ettiğim dünüm gölgeyle kavgalı
Olduğum günlerin uğruna
Terk ettiğim illa ki kendim olan iklim
İrdelediğim bir iklimden de fazlası
Döngüde saklı ritmi
Bir yudumda içime çektiğim çok mu belli?

Nazire etmiyorum aşka
Çünkü aşkla eşleşen varlığımdır her düştüğümde sevdaya
Kıyıya vuran gözyaşlarım
Seferisiyim de yıldızların
Hem hem çiçek olmayı ben dilemedim
Çiçeklendikçe yer gök
Kuytulardan arakladığım her zerreyi
Bağışladım içimdeki yetime

Nazenin bir bakışla solladığım şu yanlı yolu
Aştım da ne oldu dercesine
Soyutladım yüreğimi evrenden

Sadece adağımı aşk
Belki de batağım
Her atağa geçtiğimde sarsıldığım
Bir fırtına gibi
Aslında varsa yoksa içimde saklı
İçerlediğim gün mü kalmadı dün
Bir de içtimada geçti mi ömür.

Yüreğin misinasına astığım her sözcük her sayı
Saymanı mıyım yoksa dünyanın
Ve işte gerisin geri sekiyorum kendimden
Sakin bir deniz olmaya mademki meylettim
Lakin mümkün değildi sensizliğin rüzgârı
Beni benden alıp götürürken
Günler biçtiğim gecenin pınarında
Şahitler tuttuğum yalnızlığın çılgılık atan vapurunda
İstiflediğim her gün her acı
Seyrüseferinde mevsimin savsakladığım kadar kendimi
İlla ki kıyama durduğum bir rota
İlla ki kıymete binen varlığın

Yitiminde gölgenin dahi eksik kaldığı bir yol gibi
Hali hazırda yoldan çıkmadığım
Elbet attığım zar masumca gülümserken bana
Nasıl ki yek geldi aşkın uğruna
Şekilden şekle giren yüreğim
Şimal yıldızısın madem içimde saklı dünyanın
O halde göç etmeliyim sensizlikle her yoğrulduğumda
Seslerin şifahen hükmettiği bu aşkın tozuttuğu yangınında...

Lal sözcüklerim canlandı ansızın
Lanet okuduğum iblisten uzak
Kendimden firardayım
Yetemediğim kadar dünyanın nüfusuna
Senle kaplı âlemin yeknesak yıkılmaz kalesiyim
Kalender gecenin kaynaştığı
Yazın çeşninde sarıp sarmaladığım bir bebek gibi
Değil dokunmak bakmaya bile kıyamadığım
Varsın yalnızlık sakit olsun

Yüreğin bitimsiz ritmi ve ikliminde

Yâd edilesi bir esintisin

İçimin ürperdiği gecenin tininde

Saklı bir nota gibi çaldığım

Semazen yüreğimin ansızın kundaklandığı

Ve işte başa döndüm yeniden

Yetinmekse hayatta sevgimle eşlik eden

Hayalinin bile yettiği bir evresin

Sensizlik ve sessizlik canıma tak etti

Huzmesi yüreğin hüznün çeşmemde akan dileklerin niyetine

Nemalandığım her gün her an her anı

Yakardığım Rabbime

Yeter ki taş değmesin ayağına asla ve asla...